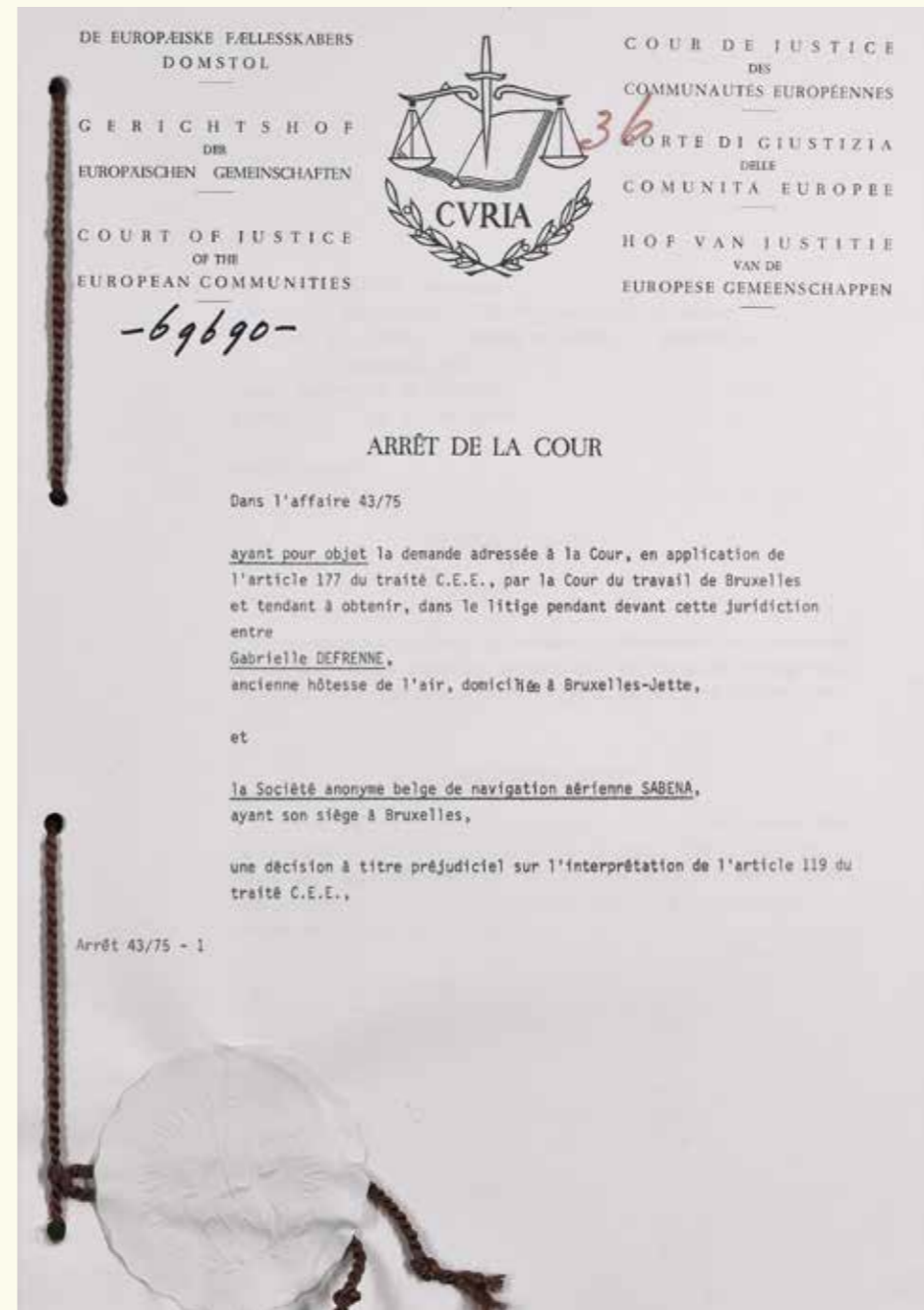
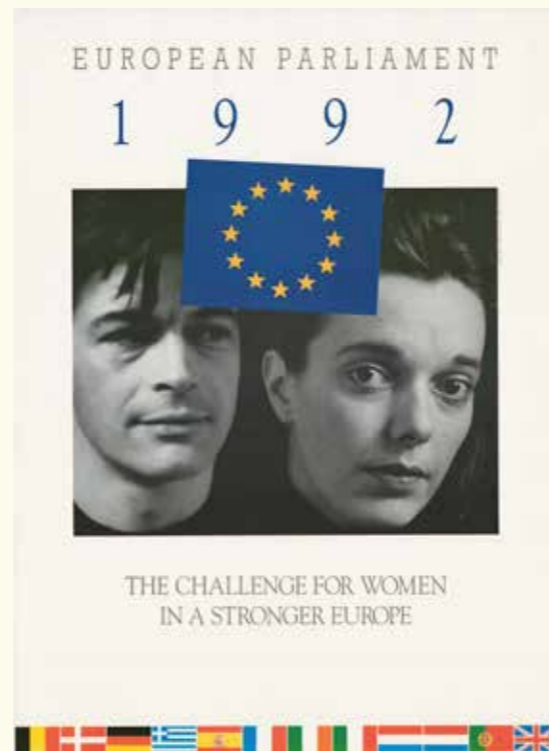

Sievietes par
VIENLĪDZĪGĀM TIESĪBĀM Eiropā

1976. gadā Eiropas Kopienas Tiesa izšķirošajā spriedumā lietā „Defrene pret „Sabena”” noteica, ka vienlīdzīgas darba samaksas princīpam ir jārada tieša ietekme uz dalībvalstu tiesisko kārtību.

DZIMUMU
LĪDZTIESĪBA

Pēdējo desmitgažu laikā dzimumu līdztiesība ir bijusi viens no izšķirīgākajiem jautājumiem vienlaikus demokrātiskas sabiedrības kvalitātes mērķa. Eiropas iestādēm ir bijusi būtiska nozīme vienlīdzīgas attieksmes veicināšanā pret vīriešiem un sievietēm darbaspēka un dzimumu līdztiesības uzlabošanā lēmumu pieņemšanas kontekstā. Vīriešu un sieviešu tiesību un iespēju vienlīdzība ir tālu no pilnības, un tā joprojām rada izaicinājumus Eiropas valstu valdībām un sabiedrībai.

Klausieties

Žaklina Nonona (Francija)
Eiropas Komisijas ierēdne
1958 - 1980. HAEU, INT 226

„Je me suis trouvée à la tête d'un groupe de travail qu'on a baptisé le groupe AD HOC pour l'égalité des femmes et c'est de là qu'est partie la législation.”

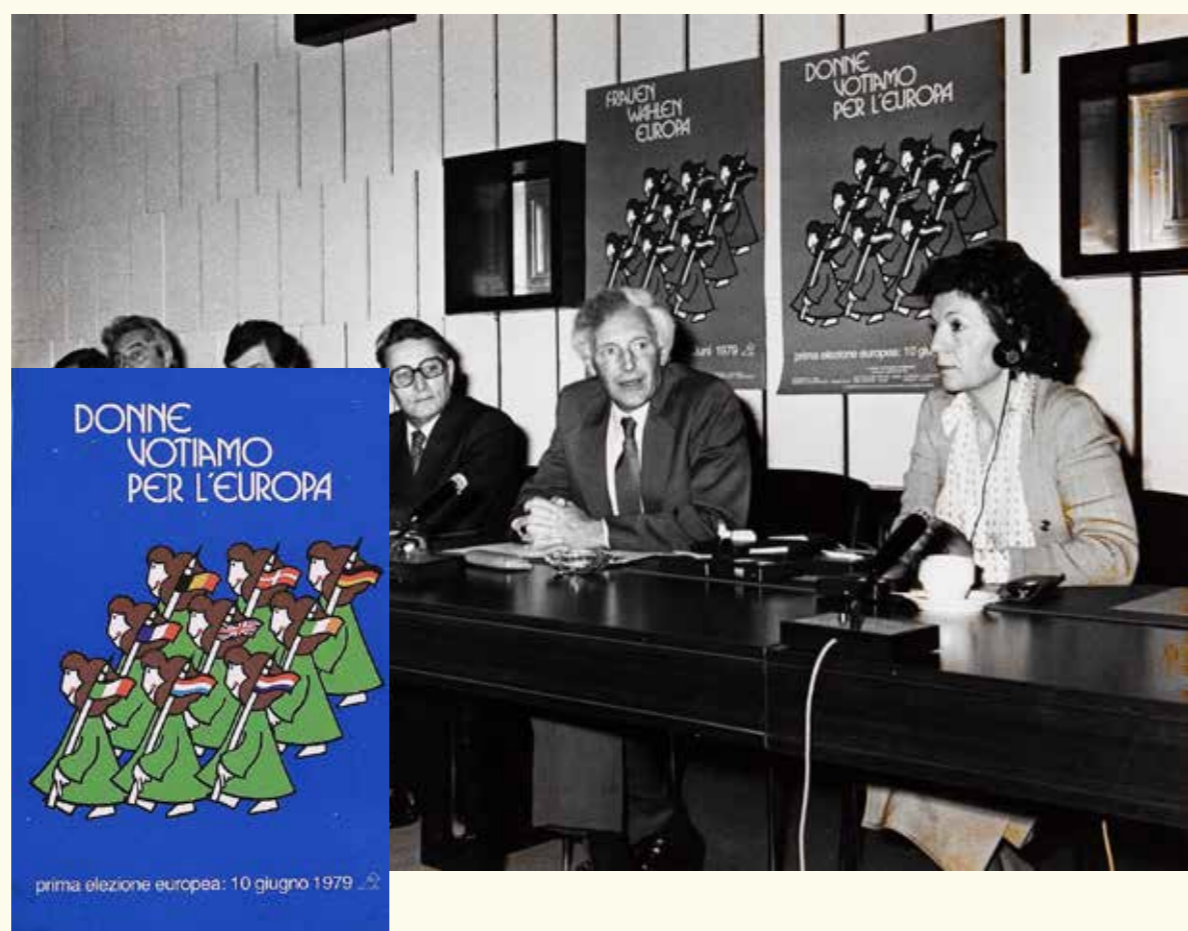
Pa kreisi: Priekšvēlēšanas kampaņas „Eiropas sociālisti iestājas par Eiropas sievietēm” plakāts, 1994. HAEU, NDG 165.
Pa labi: Milānā (Itālija) notikušās izstādes „Eiropa ir sievietes” plakāts, 1989. gada janvāris-februāris. HAEU, FDLV 71.

Pa kreisi: Eiropas Parlamenta veidots Eiropas vēlēšanu plakāts, 1992. HAEU, NDG 58.
Pa labi: Eiropas Kopienas Tiesas 1976. gada 8. aprīļa spriedums lietā „Gabrielle Defrene pret sabiedrību „Société anonyme belge de navigation aérienne Sabena””. [Case 43/75]. HAEU, CJUE 412.

„Jo tā ir tiesa – mēs dzīvojam vakuumā, neviens mūs neievēroja, taču tā bija mūsu stiprā puse. Līdzīga situācija pastāvēja tad, kad es uzņemos vadīt sieviešu informācijas dienestu.”

HAEU, INT 726 (Intervijas atšifrējums, tulkojis no franču valodas).

FAUSTA DESORMESA LA VALLE
Eiropas sieviešu tiesību aktiviste

Fausta Desormesa La Valle (Neapole, 1927 – Roma, 2013) bija žurnāliste, kas strādāja ar Eiropas jautājumiem. 1976. gadā viņa iecēla par Eiropas Komisijas izveidotā Sieviešu informācijas biroja vadītāju. La Valle organizēja neskaitāmas iniciatīvas, kurās iesaistīja sievietes diskusijās par dzimumu līdztiesību un Eiropas integrāciju.

Pa kreisi: Fausta Desormesa La Valle savā biroja Eiropas Komisijā, ap 1979. gadu. HAEU, FDLV 70 - Photo: Unknown.
Pa labi: Fausta Desormesa La Valle drukātās sieviešu preses galveno redaktoru sanāksmē, 1978. gada aprīlis. HAEU, FDLV 70 - Photo: Unknown;
Pirmo Eiropas vēlēšanu plakāts. HAEU, CS 54.

Fausta Desormesa La Valle aktīvi atbalstīja pārskata „Eiropas sievietes” (1977-1991) publicēšanu, lai sniegtu iespēju Eiropas sievietēm kopienā paust savu viedokli.

Apkārtraksta „Femmes d' Europe” vāka attēls, 1980, Nr. 14 (marts / aprīlis). HAEU, FDE 389

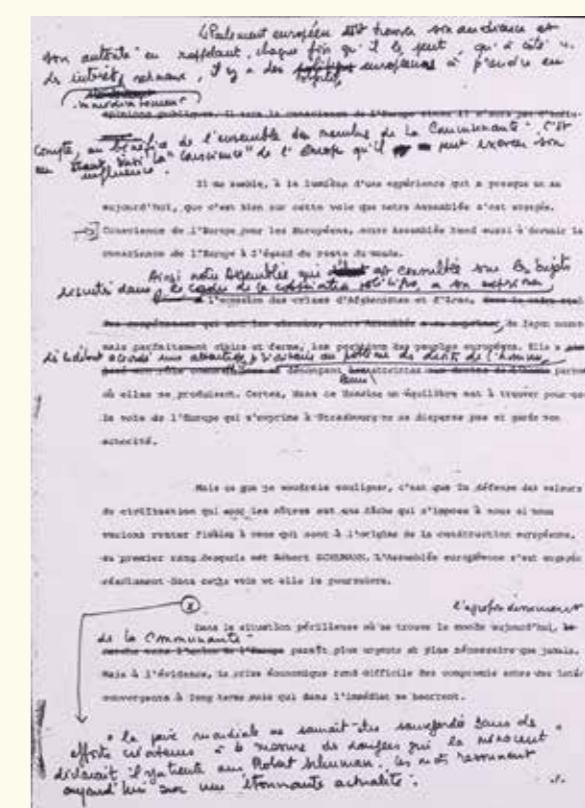
SIMONA VEILA
Eiropas Parlamenta sieviešu līdere

Simona Veila (Nica, 1927 – Parīze, 2017) bija franču juriste un politiķe, Francijas veselības ministre un Konstitucionālās padomes locekle. Bijusi Aušvicas-Birkenavas koncentrācijas nometnes ieslodzītā 1979. gada 17. jūlijā kļuva par pirmo sievieti, ko tiešā veidā ievēlēja par Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju.

Skatieties

Simonas Veilas ievēlēšana Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas amatā, 1979. gada 17. jūlijs. © European Union 2019.

“Le Parlement Européen, maintenant élu au suffrage universel est désormais porteur d'une responsabilité particulière. Et pour relever les défis auxquels l'Europe est confrontée, c'est dans trois directions qu'il faudra l'orienter, l'Europe de la solidarité, l'Europe de l'indépendance, l'Europe de la coopération.”

Pa kreisi: Simona Veila Eiropas Parlamentā, 1979. gada 17. jūlijs. HAEU, UEF 229 - Photo: Unknown.
Pa labi: fragments no Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas Simonas Veilas uzrunas Eiropas Kustībā, Šūmana deklarācijas 30. gadadienas svinībām vēltajā pasākumā, 1980. gada 9. maijā, ar manuskripta piezīmēm. HAEU, PEI 23056.

Nikola Fonteina bija otrā sieviete, kura pēc Simonas Veilas tika ievēlēta Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja amatā 1999. gadā.

Nikola Fonteina © Communautés européennes.

URSULA HIRŠMANE
No Ventotenes līdz Eiropai

Ursula Hiršmane (Berlīne, 1913 – Roma, 1991) bija aktiviste, dedzīga antifāšiste un Eiropas federalisma atbalstītāja. Viņa veicināja slepenu Ventotenes manifesta izplatīšanu kara laikā un sarīkoja pirmo Eiropas federalistu kustības sanāksmi 1943. gadā. 20. gadsimta 70. gados viņa bija iesaistīta apvienības „Femmes pour l'Europe” veidošanā.

Ursula Hiršmane bija precējusies ar Altjero Spinelli, ar kuru viņa iepazīs Ventotēnē. Viņas pirmais vīrs Eudžēnio Kolomi gāja bojā kara laikā.

„Mums, kuri pametām dzimto zemi Eiropā, „mainīgām valsti biežāk nekā apavus”, kā sacīja dzimto zemi zaudējušo pārstāvis Brehts, – arī mums vienotā Eiropā nav nekā cita, ko zaudēt, kā vien mūsu važas, un tieši tādēļ mēs esam federalisti.”

Ursula Hiršmane, Noi senzapatria, Il Mulino 1993, tulkojis no itāļu valodas)

Klausieties

Žoze Manuels Barozu (Portugāle)
Eiropas Komisijas priekšsēdētājs
2004 - 2012.
HAEU, INT 798

“All the governments wanted the more important portfolios. And they were not sending [...] women. And in fact, I wanted to have at least 9 or one third [...] I had to push the governments to send me women as candidates. [...] but at the end we've got it.”

Klausieties

Džanaluidži Valsēzija (Itālija)
ES ierēdnis
1962 - 2001.
HAEU, INT 288

“Et l'on devait faire tout ce qui est possible pour augmenter les taux de [la] présence [féminine] qui étaient à l'époque extrêmement marginaux par rapport à la présence masculine au sein des services communautaires.”

No kreisās uz labo pusi: Ursulas Hiršmanes personu apliecinošs dokuments, 1940. HAEU, AS 210. Pastkarte ar Ventotenes attēlu. HAEU, fondo Ernesto Rossi; Altjero Spinelli konferencē Antverpenē, 1972. HAEU, AS 294 - Photo: Unknown.